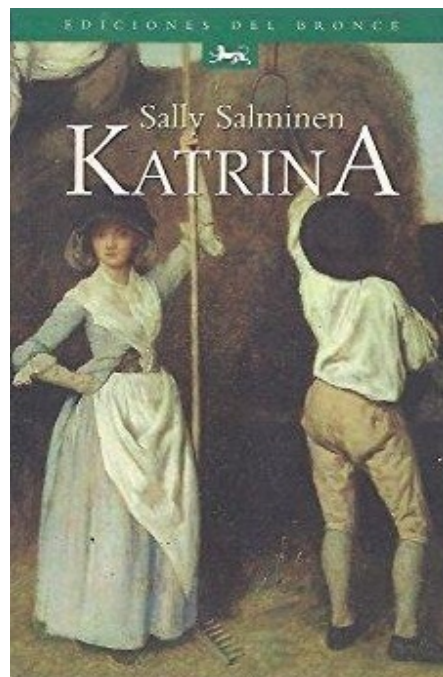

Katrina

Sally Salminen , Antoni Vallés (Translator)

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Katrina

Sally Salminen , Antoni Vallés (Translator)

Katrina Sally Salminen , Antoni Vallés (Translator)

Katrina es una bella joven proveniente de una rica familia campesina que, desatendiendo a la razón, se casa con un hombre al que acaba de conocer y va tras él en busca de la tierra maravillosa que le ha prometido. Pronto, los sueños se convierten en desengaño y decepción, en miseria y en trabajo duro. No son suficientes argumentos como para que la bella Katrina renuncie a la elección de una vida que hizo al salir de su pueblo. Esta es una historia de lucha, de orgullo y de entereza, una profunda reflexión sobre la condición de la mujer encarnada en el poderoso e inolvidable personaje de Katrina.

Katrina Details

Date : Published May 28th 2000 by Ediciones del Bronce (first published February 3rd 1936)

ISBN : 9788489854581

Author : Sally Salminen , Antoni Vallés (Translator)

Format : Paperback 472 pages

Genre : European Literature, Finnish Literature

 [Download Katrina ...pdf](#)

 [Read Online Katrina ...pdf](#)

Download and Read Free Online Katrina Sally Salminen , Antoni Vallés (Translator)

From Reader Review Katrina for online ebook

Suvi says

(Arvio osallistuu Kirjojen Suomi -hankkeen Kirjablogit ja 101 kirjaa -osuuteen.)

(Part of a Finnish project that celebrates Finland's 100th year of independence. 81 bloggers read altogether 101 books, and each book was selected on the basis of how it represents its publication year. Katriina is my second book, and I thoroughly enjoyed this one, although crying several times during reading it and for almost an hour after finishing it was pretty uncomfortable. If ever there was a story about a tough and persevering Finnish woman, this is it. Katriina is one of the most successful Finnish novels (but forgotten in its home country) and it has been translated into several languages, but sadly not into English as far as I'm aware.)

Tyttö tapaa pojan, poika maalaa houkuttelevan kuvan ahvenanmaalaisesta saaristoidyllistä suurine valkoisine taloineen ja omenapuineen. Tyttö palaa tömähtäen maanpinnalle, kun pariskunnan tulevaksi kodiksi Västerbyn kylässä osoittautuukin ankean harmaa pieni torppa ankean harmaalla kalliolla, jolla ei kasva muut kuin nokkoset. Pohjanmaalaisen Katriinan aviomies Johan osoittautuu lapselliseksi ja saamattomaksi kerskailijaksi, jolle koko kylä nauraa, ja jota edes omat lapset eivät myöhemmin pidä hyvänä miehen mallina. Romaanin keskiössä ei siis ole mustavalkoinen rakkaustarina, vaan nuori Katriina saa heti aluksi tuntea selkänahassaan hyväuskoisuutensa ja haihattelunsa hinnan.

Avioparin yhteisen elämän aloittava pettymys sähköistää koko romaanin. Katriina ei lähde maitojunalla takaisin vanhempiensa luokse, vaan jää rakentamaan elämäänsä Västerbyhyn. Katriinan osakseen saama halveksunta, koska kelpuutti Johanin mieheks, köyhyys sekä kova työ muiden tiluksilla pientä ja huonolaatuista ruokapalkkaa vastaan tuntuu musertavalta, mutta pohjanmaalainen tyttö ei anna periksi.

Romaania kannattelevat tarkkanäköiset ihmissuhde- ja luonnekuvaukset, ja Katriinan jämäkyys, suoraselkäisyys sekä tinkimättömyys tekevät tästä yhden suomalaisen kirjallisuuden vahvimista naispäähenkilöistä. Läpi talven jäätävien tuiskujen ja kesän raskaiden peltotöiden Katriina iskee vähitellen juurensa yhä syvemmälle Ahvenanmaan maaperään ja tulee lastensa kautta osaksi saaren merenkulkuperinnettä.

Johankin tietää vaimonsa olevan häntä vahvempi henkisesti ja fyysisesti, ja miehen luonne alkaa avautua Katriinalle yhä selvemmin. Mieheessä ei ole tippaakaan pahantahtoisuutta, vaan tämän ymmärtämättömyys ja huikentelevaisuus herättävät lapsenomaisuudessaan sääliä. Avioparin yhteinen taival alkaa kivikkoisesti, mutta vähitellen he alkavat tukeutua toisiinsa: *"Oli kuin heidät olisi elämän kuumassa pajassa vielä kerran taottu entistä lujemmin yhteen, aivan kuten kaksi erilaista metallia sulatetaan yhdeksi"*. Katriinan ja Johanin luja side ja keskinäinen kunnioitus voittavat sinisilmäisen ihastuksen.

Eräänlaista sitkeyttä osoitti myös itse kirjailija, sillä vaiherikkaan elämänsä aikana Salmela asui muun muassa New Yorkissa, jossa hän ahkeroi päivät kotiapulaisena ja pyhitti illat sekä vapaapäivät *Katriinan* kirjoittamiselle. Romaani voitti ruotsalaisen kirjoituskilpailun ja käännettiin useille kielille saavuttaen heti kansainvälistä menestystä, mutta kotimaassaan se on vajonnut unohduksiin.

Ehkä Ahvenanmaa-romaaneista *Myrskyluodon Maija* on ollut helpompi sulattaa tai on koettu hieman kevyempänä kuin sosialistisen Salmelan teos, joka on toisinaan hyvinkin kriittinen kylän vaikutusvaltaisia ja köyhien työtaakkaa kohtaan, eikä katso suopeasti oletusta, että naisten tehtävä on synnyttää liukuhihnalla

renkejä ja kaikkien on oltava kiitollisia saamistaan vähistä muruista. Oli syy mikä tahansa, Salmelan lämmin mutta samaan aikaan myös realistinen kuvaus Ahvenanmaasta ja sen ihmisistä on ehdottomasti klassikkoainesta.

Katriinan sivujen väliin mahtuu koko elämä. Pieni kallioisella maalla seisova mökki jää mieleen suurempana kuin se oikeasti on. Kun sulkee silmät, voi nähdä Katriinan hoitamassa rakkaita omenapuitaan, jotka neuvokas nainen onnistui istuttamaan karulle maaperälle kuljetettuun maa-ainekseen, Johanin istumassa keinutuolissa syömässä makeisia ja kaikki lapset leikkimässä yhdessä. Laivat valkeine purjeineen lipuvat saaren ohi ja lempeä aurinko tuntuu ikuiselta.

Amu says

Katrina on kuvaus samannimisen naisen elämästä Ahvenanmaan saarella. Se ei ole helppo elämä: Katrina muuttaa saareen nuorena huijattuna morsiamena ja joutuu rakentamaan asemansa sulkeutuneessa ja hierakisessa saaristoyhteisössä kovalla työllä. Omanarvontuntoinen ja älykäs Katrina saavuttaa kaikkien kyläläisten arvostuksen. Hän pääsisi elämänsä loppuvaiheilla epäilemättä käsiksi ylellisyyteen, mutta identifioituu niin vahvasti köyhäksi, että kieltäytyy siitä.

Teoksen on suomentanut maailman ihanin Juha Hurme. Tässäkin lajissa, kääntämisessä, hän osoittautuu erinomaiseksi.

Elina Mäntylammi says

Katrina on vetävästi kirjoitettu elämäntarina. Onneksi tämä Sally Salmisen bestseller sai uuden elämän ja nostettiin unohduksesta nykylukijoiden tietoisuuteen. Minulle tästä tuli lukunautinto: torpparinaisen (ja merimiehen vaimon) elämää 1800-1900-luvun vaihteesta Ahvenanmaan saaristossa - kerrassaan kiinnostavaa ajankuvaa ja onnistunutta henkilökuvausta.

Katrinan sisarteoksia ovat ilman muuta Ulla-Lena Lundbergin Kuninkaan Anna ja Anni Blomqvistin Myrskyluodon Maija, jotka käyvät yhtä lailla lukijan sydämeen jokaisen köyhän talon nurkkia ravistelevan myrskytuulen myötä.

Mikko Saari says

Olipahan elämys. Odotukset eivät olleet suurensuuret, toki kuullut kehut ja Hurmeen suomennos antoivat odottaa jotain vähintäänkin hyvää, mutta kyllä nämä ne odotukset ja kirjan alun tunnelman ylittivät. Salminen osaa antaa ajan kulkea niin, että alle 500 sivuun mahtuu kokonainen elämä lapsuutta lukuunottamatta. Sekin on saavutus, että olisin ulkomuistista arvellut kirjassa olevan sivuja kolmisensataa, erittäin sujuvaa luettavaa siis.

Mitä pidemmälle pääsi, sitä enemmän Katrinasta piti ja välitti. Loppu olikin sitten toisaalta hyvin surullinen, toisaalta odotettu ja paikallaan. Kauniisti kirjoitettu.

Yhteiskunnallinenkin puoli oli hieno: Katrinan kehityksen ohella sai lukea, kuinka elämä saaristossa muuttui

ajan kuluessa ja väen vaurastuessa. Torppareille ei alussa ollut mitään, lopussa sitten jo enemmän ja parempaa ja torppareiden lapsilla muitakin mahdollisuuksia kuin jatkaa vanhempiensa perässä käytännössä maaorjan asemassa.

Hieno kirja, kannattaa lukea siinä missä joku Täällä Pohjantähden alla 1–3 tai Lohja-trilogia, mikäli mieltä kotimaamme historiaan ja tavallisten ihmisten elämään perehtyä.

JaanaMi says

On hieno kulttuuriteko suomentaa uudelleen ja siten nostaa unholasta tällaisia klassikkoja! Kaunis, syvältä liikuttava, elämänmittainen kertomus sitkeästä Katrinasta, joka kestää Ahvenanmaan tuulet ja myrskyt, köyhyyden, työn ja menetyksen ja aivan kaiken. Alunperin jo 30-luvulla kirjoitettu romaani vei mukanaan, vaikka aluksi epäilin.

Siltsu says

No nyt on Katrina luettu, mutta nää kirjan aiheuttamat itkut tulee jatkumaan vielä pitkään. Miten väkevä ja tunteikas, kaunis ja tuskallinen, mukaansatempaava ja ajaton kirja tämä olikaan. En ole lukenut paljon ns. suomalaisen kirjallisuuden klassikoita, mutta voisin veikata, että tämä peittoaa niistä monet menneen tullen. Lukekaa, lukekaa, lukekaa! Uuteen suomennokseen on nyt aika paljon jonoja, itse kuuntelin vanhan ja toimi. Celia-kirjastosta löytyi loistavasti luettuna versiona. Vuoden kolmas kirja mikä piti ostaa sillä sekunnilla kun sai kirjan luettua.

Monika says

Juba teist korda, lühikese aja jooksul kogen ma, et "õiged" ja head raamatud jõuavad minuni juhuslikult. Eelmine oli Graeme Macrae Burneti "His Bloody Project", mis kellegi eksimuse tõttu minu postkasti potsatas. Sally Salminen raamatu leidsin ma kasutatud raamatute müügil. Uurisin võõrkeelsete raamatute letti ja silma jäi vaid üks saksakeelne, mille aga sinna jätsin, sest see oli väga näruses seisukorras. Enne kojuminekut otsustasin letile veel ühe pilgu peale visata ning mu tähelepanu haaras pisike, taskuformaadis, ilusa kujundusega kõvakaaneline raamat. Pealkirjaks oli "Katrina". Mingit sisukirjeldust ei jäänud silma, kuid mõtlesin, et ostan raamatu siiski ära. Hiljem internetist lisainfot leida püüdes, sattusin väga lakoonilise sisututvustuse otsa.

Ma ei saanud kuidagi aru, miks pole kuskil sisust pikemalt kirjutatud, sest midagi peab ju ikkagi toimuma, kuid raamatut läbi saades, mõistsin, et täpselt nii ongi - otseselt ei juhtu mitte midagi, lugeja lihtsalt jälgib Katrina elu neiupõlvest kuni elu lõpuni. Ta läheb Ahvenamaalt pärit meremees Johanile naiseks ning uude elukohta saabudes avastab, et mees on tegelikult vaene nagu kirikurott ja naine peab ise vaatama, kuidas ta hakkama saab, sest värske abielumees läheb merele tagasi ning tuleb koju alles talvel.

Katrina on tugev naine. Täpselt selline, kellele viidatakse Eesti kultusfilmis "Siin me oleme" - naine peab ära toitma mehe ja kuus last (antud juhul neli) ja saabki kõigi kiuste päris hästi hakkama. Mees on küll olemas, kuid ta on pigem kasutu jutuvestja ning suurema osa ajast niikuinii ära. Oma olemuselt meenutas Katrina mulle väga Kristiina Lauritsatütart.

Täpset aega, mil raamatus kirjeldatud sündmused toimuvad, pole kuskil märgitud, kuid pisidetailide järgi pakun 19.sajandi lõppu - 20. sajandi algust.

Mul on väga hea meel, et juhus selle raamatu mu teele tõi, sest nautisin "Katrina" lugemist väga. Salminenil on aeglane ja napsõnaline kirjutamisstiil, mis aga kõige olulisema alati välja toob. Soovitan.

Ieva says

Š? bija gr?mata, ko izvilku no m?jas plaukta p?c nejauš?bas principa un par kuru paties?b? pirms tam nekas nebija dzird?ts.

J?atz?st, ka uzreiz sapratu, k?p?c „Katr?nu” izdeva padomju laikos, dr?z?k br?n?jos, Salija Salminene pati tieš?m nav padomju autore. V?l p?rsteidzoš?k – izr?d?s, ka vi?a ir Somijas zviedriete (ja jau ori?in?ls tapa zviedriski) – un zviedri Somij? ir tas pats, kas Latvij? bija v?cbaltieši. Lai nu k?, bet str?dnieka (kalpa un j?rnieka) liktenis pret? tam, ko var?tu nosaukt par budžiem (kaptei?iem un saimniekiem) te ir apsp?l?ts aizdom?gi paz?stam? manier?. Pati Katr?na gan piln?gi noteikti ir tipisks Zieme?valstu literat?ras t?ls – v?riete (sieviete, kura ir tikpat stipra k? v?rieši: vai šaj? gad?jum? pat stipr?ka gan gar?, gan mies? par savu v?ru).

Lai gan paties?b? visi notikumi gr?mat? ir ?oti depres?vi, un ja k?da noda?a beidz?s uz pozit?vas nots, tad tikai t?p?c, lai to visu pav?rstu pret galveno varoni n?kamaj?, j?saka, ka nemaz nenož?loju, ka izvilku to no plaukta. Kaut vai t?p?c vien, ka satikties ar somu literat?ru ik pa laikam man ir pat?kami, un palas?t, ka citas taut?bas cilv?ki ietver gr?mat? mums sam?r? paz?stamas lietas ir interesanti.

Arja-täti says

Juuri niin loistava kuin olin kuullut. Noloa kyllä, en ollut koskaan aiemmin tästä kuullut ennen kuin nousi Suomen juhluvuoden listoilla korkealle. Ja silloinkin vain puolella korvalla kuulin, enkä asiaan kiinnittänyt huomiota. Mutta kun näin, että tästä otetaan uusi painos (johon varauksia, vaikka vanha painos hyllyssä, hmm..) niin kävin kesälomalukemiseksi nappaamassa.

Ihana. Ahdistavan ihana. Ja kaunis. Kertakaikkiaan.

Heta says

Herranen aika, mikä kirja. Tämä on suomalaisen kirjallisuuden mestariteoksia ja Hurmeen uusi käännös on ehdottoman suuri kulttuuriteko. Oli suuri kunnia saada elää Katrinan mukana, seurata hänen ja hänen perheensä vaiheita vuosien varrella. Teos kasvoi niin paljon suuremmaksi kuin yhden naisen tarina, se on kokonaisen yhteisön ja pienen yhteiskunnan tarina ja kokemus. Katrina on upea nainen, vahva ja omapäinen, muttei koskaan käyttänyt voimaansa hyviä ihmisiä vastaan. Hänestä ei yritetty luoda pyhimystä, vaan elämää nähnyt ja realistinen ihminen. Johan oli miehenä ehkä hieman saamaton ja laiska, muttei koskaan paha tai ilkeä vaimolleen, ja pariskunnan rakkaus oli ilmiselvää. Salminen tuo teoksessaan lukijalle liki paitsi Katrinan ja Johanin, myös heidän lapsensa ja koko ahvenanmaalaisen yhteisön, joka heitä ympäröi. Itkin ja nauroin lukiessani monta kertaa ja koin olevani mukana tämän eloisan ja tiiviin yhteisön seassa. Ihastuttava, hurmaava, elämänmakuinen kirja, joka jää varmasti mieleeni iäksi.

Kaarna says

While reading, I was constantly surprised how things that felt so mundane and boring had such a strong effect on me. I guess that's one of the marks of a good author, to make the reader appreciate the things the characters do, and fear the things they do. Me, a person who thinks that food comes from the supermarket, was genuinely afraid for the crop of the island of Torsö some hundred years ago.

I loved the emotional connection to the fictional characters, and the author's "pure" ambition to write life-like characters (I think they succeeded very well).

P.S. I'm finding that I'm writing in English much less than I used to, so I'm trying to write these reviews in English, at least for books written in/translated into English. :D Sorry!

Laura says

Ah.

Olen aika sanaton. Vaikka paikoin Hurmeen uusi suomennos heijastaa jopa tuskastuttavan paljon suomentajaansa läpi (tai niin minusta ainakin tuntui, toki en alkuperäistä suomennosta saati alkukielistä teosta ole itse lukenut, joten voin olla aivan väärässäkin), on ehkä hienointa ehkä *ikinä*, miten uusi käännös palautti tämän unohtuneen klassikon ja bestsellerin puheenaiheeksi. Tämä on upea, mittaamattoman kaunis ja täysin Linnojen ja Waltarien veroinen kotimainen klassikko, josta ei todellakaan olla puhuttu tarpeeksi. Tämä täytyisi nostaa koulujen klassikkolukulistoille, tämä täytyisi muistaa kun puhutaan kotimaisista suurkirjoista.

Salmisen pakoton kerronta ja koko elämän kurottava tarina Katrinasta puhuttelee alusta loppuun. Se saa itkemään, kadottamaan todellisuuden ympäriltä ja kasvattamaan suojamuurit arjen ajatuksia vastaan. Se on kokonainen elämä, ja se elämä on upea.

Liityn siis muiden kanssa samaan kuoroon: tämä kirja oli minulle täydellinen.

Tiina Mahlamäki says

Jo nuorena tyttönä vuosikymmeniä sitten lukemani Sally Salminen Katriina jätti lähtemättömän vaikutuksen, vaikken sen sisällöstä enää muistanutkaan juuri muuta kuin miljöön ja tunnelman. Nyt tämä monikerroksinen vahvan naisen tarina saa uuden, Juha Hurmeen, (aavistuksen rosoisen ja epätasaisen) suomennoksen ja ansaitsemansa huomiota. Autonomian ajan lopun ja itsenäisyyden ajan alun ahvenanmaalainen saari luontoineen, elinkeinoineen, hierarkineen ja ihmissuhteineen tulee kuvattua tarkasti ja elävästi, huumoria ja yhteiskuntakritiikkiä unohtamatta. Lukija ei helposti unohda Katrinoa, jonka elämä ja olosuhteet pakottavat vahvaksi, mutta eivät koveta.

Thua says

En ollut koskaan kuullutkaan koko kirjasta ennen kuin se tuli lukupiirissä vastaan. Kirjan ulkoasu oli vanhanaikainen ja luettuani ensimmäisen luvun meinasin jättää leikin kesken. Minua ärsytti suunnattomasti Katriinan kohtalo: joutua nyt tuolla tavalla huijatuksi.

Koska teksti oli kuitenkin todella helppolukuista, jatkoin eteenpäin. Ärtymys nousi vieläkin välillä pintaan: köyhien huono kohtelu ja se miten he alistuivat asemaansa, mutta myös päähenkilön kärsimystä aiheuttava ylpeys turhauttivat aika ajoin tätä lukijaa. Silti ihastuin kirjaan. Ihastuin siihen, miten upean keveästi ja jotenkin eleettömästi Salminen kuljettaa Katriinan ja hänen perheensä elämäntarinaa. Tarina on eheä ja monipuolinen. Se ei jää junnaamaan, vaan etenee sopivan rivakasti vuosikymmenten halki. Samalla tulee tutuksi 1800- ja 1900-lukujen vaihteen saaristolaiselämä. Saaristosta osa omista suvuistanikin on kotoisin: todennäköisesti osa esivanhemmistani on elänyt jokseenkin samankaltaista elämää kuin kirjan henkilöt.

Kirja herätti mielenkiinnon myös kirjailijaa kohtaan. Salminen tiesi mistä kirjoitti. Olihan hän itse lähtöisin köyhästä ahvenanmaalaisesta perheestä. Teos toi kotiapulaisena työskennelleelle Salmiselle mainetta ja mammonaa ja aloitti tuotteliaan uran kirjailijana. Ahvenanmaalla häntä arvosteltiin: hän oli kirjoittanut paikallisista vallanpitäjistä liian kriittisesti. Salmisen teksti ei kaunistele eikä lässytä.

Päällimmäiseksi tunteeksi kirjasta jää se, että kaikista vastoinkäymisistä huolimatta - joita meillä kaikilla on - Katriina elää hyvän elämän. Asenne ratkaisee. Kuten hyvillä kirjoilla on tapana, tämä opetti minulle jotain myös itsestäni.

Heidi says

Lämpenin Katrinalle hiukan hitaasti. Ehkä odotin jotain erilaista, ehkä vertailin tätä Lundbergin Ahvenanmaa-kirjoihin, jotka ovat minulle se virallinen saaristolais-kaanon. Katrinassa itsessään oli jotain hivenen ärsyttävää. Tehtyään elämässään yhden emävirheen vaikutti siltä, ettei hän erehtyisi enää koskaan. Saaren tilallisetkin olivat korostetun kohtuuttomia kusipäitä, mikä toi mieleen toisen torppariromaanin "Täällä pohjantähden alla". Viimeistään lasten kasvaessa tarina kuitenkin vei voiton ja Katrinan nuoruuden ainoa paha virhe kääntyy melko siedettäväksi elämäksi, suurine suruineen ja huolineen toki.

Salmisen teksti on kestänyt aikaa, ja on todella hienoa, että näitä helmiä nostetaan uudelleen esiin. Toivottavasti Katrina pääsee täydentämään myös Suomen kirjallisuushistorian virallisia lukulistoja, sillä sinne kirja ehdottomasti sopii!
